

[ROZTERKLIWY ai

rozterkliwy, roztyrkliwy.

Teksty nie oznaczają é.

sg m N roztyrkliwy. ◇ I rozterkliwym. ◇ pl N m pers rozterkliwi. ◇ D roztyrkliwym.

Sł stp brak, Cn s.v. buntowny, Linde XVIII w.

1. *Kłótniwy, buntowniczy (o ludziach); factiosus, seditiosus, tumultuosus, turbidus, turbulentus Cn:* Potym, przy koronacyjej, [...] gdy już miano na Władysława koronę kłaść, nowe burdy powstały, gdy panowie niektórzy i posłowie ziemscy rozterkliwi zawołali, iż na to nie zezwalają *StryjPoczqt* 410.

a. *W funkcji rzeczownika:* Za rozterkliwym zawsze tuż śmierć zradna bieży. *StryjPoczqt* 433.

2. *Powodujący kłótnie:* Ani też chcemi złośliwym a roštirkliwym mniemaniom y wymysłom obroncami być *ConfKwiat* M2v.

*** *Bez wystarczającego kontekstu: roštirkliwy/ Seditiosus. Volck Xxx3v.*

Synonimy: 1. *niezgodliwy, niezgodny, swarliwy, zwadliwy; a. niespokojnik, niezgodnik, swarca, zwajca.*

ALKa